

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
ODBOR KONTROLNÍCH ČINNOSTÍ

HLAVNÍ PODATELNA
PID
Došlo dne: 3. 5. 2013
Přílohy: AXMORAL

Spis. zn.: S-MHMP 353320/2013
Č. j.: PR/OKC/3/091/2013-1

V Praze dne 29. 5. 2013

UMC Praha 10
Doručeno: 03.08.2013

P10-063750/2013

Rozhodnutí

Hlavní město Praha, Magistrát hl. m. Prahy, odbor kontrolních činností jako nadřízený orgán podle ust. § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ust. § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle ust. § 16a InfZ **r o z h o d l** o stížnosti, č. j. P10-050420/2013, podané dne 28. 4. 2013, kterou podala nar. dne bytem: (dále též „žadatel“ nebo „stěžovatel“), na postup povinného subjektu - městské části Praha 10, Úřadu městské části Praha 10, se sídlem Vršovická 68, Praha 10 - při vyřizování písemné žádosti o poskytnutí informací dle InfZ, podané u povinného subjektu dne 15. 3. 2013 (č. j. P10-033175/2013), ohledně požadované úhrady nákladů

t a k t o :

Výše úhrady, stanovená částkou 5150,-- Kč, požadovaná povinným subjektem - městskou částí Praha 10, Úřadem městské části Praha 10 - v přípise ze dne 29. 3. 2013, č. j. P10-038917/2013, ve věci žádosti o poskytnutí informací dle InfZ, podané dne 15. 3. 2013 (č. j. P10-033175/2013), se podle ust. § 16a odst. 7 písm. a) InfZ potvrzuje.

Odůvodnění:

I.

Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hl. m. Prahy (dále též „nadřízený orgán“) byla dne 7. 5. 2013 doručena prostřednictvím Úřadu městské části Praha 10, podle ust. § 16a odst. 5 InfZ stížnost žadatele ze dne 28. 4. 2013.

Sídlo: Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1
Pracoviště: Jungmannova 29/35, 110 00 Praha 1
tel. 236 001 111, fax 236 007 071
e-mail: okcsek@praha.eu

Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že jste dne 15. 3. 2013 podala u povinného subjektu žádost o informace č. j. P10-033175/2013: „o nákladech na rekonstrukce a opravy provedené v letech 2002 – 2012 ve viladomech, které ZMČ Praha 10 prodala či jsou určeny k prodeji. Tyto informace poskytněte formou seznamu (v xls formátu) s uvedením: čísla bytu, nebo části domu, adresy, výše vynaložených nákladů a popis účelu vynaložených nákladů a roku, kdy náklady byly vynaloženy“. Informace bylo požadováno zaslat na e-mailovou adresu: ,

Opatřením ze dne 29. 3. 2013 povinný subjekt oznámil podle ust. § 17 odst. 1 InfZ žadateli, že požadované informace budou poskytnuty po uhrazení nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

Dne 28. 4. 2013 bylo předmětné opatření napadeno stížností ve smyslu ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) InfZ. Uvedenou stížností byla zároveň napadena Následně povinný subjekt předložil věc nadřízenému orgánu.

II.

Nadřízený orgán se zabýval věcnou příslušností a uvádí, že jelikož se požadované informace vztahovaly k samostatné působnosti městské části, neboť se týkaly její samosprávné působnosti, tak informace byly vyřizovány povinným subjektem v samostatné působnosti, a proto věcná příslušnost hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy jako nadřízeného orgánu k řešení podané stížnosti vyplývá z ust. § 16a odst. 4 a ust. § 20 odst. 4 písm. c) InfZ ve spojení s ust. § 178 odst. 2 správního řádu.

III.

Nadřízený orgán přezkoumal přípustnost stížnosti z hlediska splnění podmínek podle InfZ a konstatuje, že podaná stížnost v předmětné věci byla žadatelem podána písemně u povinného subjektu, přičemž je přípustná, avšak není důvodná. Uvedená stížnost byla stěžovatelem podána včas, ve lhůtě stanovené v ust. § 16a odst. 3 InfZ, neboť oznámení o požadované úhradě nákladů ze dne 29. 3. 2013 (č. j. P10-038917/2013) bylo žadateli doručeno dne 29. 3. 2013. Povinný subjekt sice nedoložil relevantní důkaz o skutečnosti, že byla tato výzva řádně doručena, skutečnost, že stěžovatel toto opatření napadl stížností, považuje nadřízený orgán za dostatečný důkaz o tom, že doručen byl. Stížnost v této věci byla žadatelem podána prostřednictvím datové schránky v neděli dne 28. 4. 2013.

Žadatel stížnost podal ve smyslu ust. § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, neboť nesouhlasí s výší úhrady sdělené dle § 17 odst. 3 InfZ, kterou povinný subjekt požaduje za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Přestože stížnost vykazuje řadu nezákonností, resp. nedostatků (v předmětné stížnosti není uvedena řádná identifikace stěžovatele

ve smyslu ust. § 18 odst. 2 správního řádu, není uveden důvod proč je stížnost podávána, stížnost uvádí neexistující zákonná ustanovení – „§16 odst. 1 písm. d)“, etc.) , z obsahu uvedené stížnosti vyplývá, že v dané věci nesouhlasí „s oznámenou výší úhrady“. K tomuto závěru dospěl nadřízený orgán na základě obsahu podané stížnosti.

Na základě uvedených skutečností nadřízený orgán dospěl k závěru, že stížnost žadatele je přípustná, neboť žadatelem byla podána písemně u povinného subjektu, v zákonné lhůtě a ze zákonem stanovených důvodů.

Nadřízený orgán uvádí, že InfZ připouští, aby se povinný subjekt domáhal od žadatele úhrady nákladů, které musel v souvislosti s poskytnutím informací účelně vynaložit. Konkrétně dle ust. § 17 InfZ je umožněno žádat úhradu nákladů spojených s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat, s odesláním informace žadateli a úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Podrobnější zásady stanovení úhrad za poskytování informací vymezuje nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle InfZ, vydané na základě zmocnění v § 21 odst. 2 InfZ. Podle § 7 nařízení vlády č. 173/2006 Sb. stanoví povinný subjekt sazbu úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací formou hodinové sazby odvozené z nákladů na platy, případně mzdy a z ostatních osobních nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací.

Podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) a ust. § 5 odst. 4 InfZ je povinný subjekt povinen zveřejnit sazebník úhrad za poskytování informací, který by měl v souladu s § 3 nařízením vlády č. 173/2006 Sb. stanovit jednotkové sazby jednotlivých nákladů uvedených v § 17 odst. 1 InfZ. Na webových stránkách povinného subjektu (<http://www.praha10.cz/urad-mc/informace-podle-zakona-106-1999-sb.aspx/sazebnik>) je sazebník řádně zveřejněn, přičemž náklady na mimořádně rozsáhlé vyhledání informací jsou v bodě č. V stanoveny „**za každou celou 1 hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání - 200 Kč**“. Sazebník je platný již od 1. 1. 2012. Nadřízený orgán ve věci vyčíslených nákladů na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací povinným subjektem v uvedeném sazebníku konstatuje, že přezkum výše uvedené sazby je založen na posouzení její adekvátnosti a nikoli její absolutní přesnosti. Vzhledem k tomu, že sazba uvedené úhrady vzhledem ke srovnání s náklady jiných srovnatelných povinných subjektů nevybočuje z objektivně akceptované výše, nepovažuje její výši nadřízený orgán za odporující zákonu.

Ohledně úhrady, požadované povinným subjektem po žadateli za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, nadřízený orgán dále uvádí, že v souladu s ust. § 17 odst. 3 InfZ má povinný subjekt povinnost písemně tuto skutečnost spolu s výší úhrady oznámit žadateli před poskytnutím informace, přičemž z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. InfZ sice neřeší otázku, v jaké lhůtě musí být úhrada uplatněna, tedy jestli je nutné, aby povinný subjekt pod sankcí zániku práva na úhradu nákladů uplatnil požadavek na úhradu před uplynutím lhůty pro poskytnutí informací podle ust. § 14 odst. 5 písm. d) a odst. 7 InfZ. Ustanovení § 17 odst. 3 InfZ se v tomto směru jeví značně nejasným, neboť uvádí uplatnění úhrady před poskytnutím informace, aniž by bylo z kontextu zcela zřejmé, zda se poskytnutím informace chápe její vydání v souladu s InfZ, tedy

v zákonem stanovených lhůtách, nebo její faktické vydání. Nadřízený orgán se v tomto ohledu přiklání k názoru, podle kterého je poskytnutím informace nutné rozumět její vydání v souladu s InfZ, a to nejpozději ve lhůtách podle § 14 odst. 5 písm. d) a odst. 7 InfZ, a proto také požadavek na úhradu nákladů musí být učiněn před uplynutím těchto lhůt, přičemž v poslední den lhůty pro poskytnutí informace by mělo být oznámení alespoň odesláno, jinak povinný subjekt ztrácí na úhradu právo dle § 17 odst. 4 InfZ. Pouze takový výklad totiž respektuje smysl regulace úhrady nákladů spojených s poskytováním informací a nemožnost případně žádat úhradu nákladů po uplynutí lhůty, v níž měl povinný subjekt povinnost žádost řádně vyřídit, tak představuje na jedné straně ochranu žadatele před možnými šikanózními postupy ze strany povinného subjektu a na druhé straně i sankci za porušení povinnosti povinným subjektem vyřídit žádost v zákonem stanovené lhůtě. Podle názoru nadřízeného orgánu daný výklad nepochybně odpovídá smyslu § 17, který určitě není zamýšlen jako časově neohraničená možnost povinného subjektu kdykoliv před poskytnutím informace žádat úhradu nákladů bez ohledu na ostatní povinnosti stanovené v InfZ. Povinný subjekt by tak na podkladě shora uvedených skutečností uplynutím lhůty pro poskytnutí informace ztrácel možnost požadovat úhradu nákladů. V daném případě byla oznamovací povinnost řádně splněna, dokladem správnosti tohoto posouzení je i předmětná stížnost.

Právní definice pojmu „*mimořádně rozsáhlé vyhledání informací*“ není stanovena žádným obecně závazným právním předpisem, jedná se o tzv. neurčitý pojem, který dává povinnému subjektu prostor pro správní uvážení. Podle ustálené praxe lze požadovat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací v těch případech, kdy je zapotřebí požadovanou informaci vyhledávat z více pramenů, sestavovat ji z různých podkladů, což bude pro povinný subjekt znamenat shromáždění a prověření velkého množství dokumentů, případně uskupení velkého množství dílčích údajů, v případech, kdy je nutno postupovat v součinnosti více odborů či oddělení, nebo kdy je nutná znalost kontextu celého případu, ke kterému se požadovaná informace vztahuje, a kdy není možno po povinném subjektu spravedlivě požadovat, aby tyto zvýšené náklady nesl.

Vzhledem k tomu, že pojem „*mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací*“ není v InfZ legálně vymezen, je při hledání jeho obsahu nutné určit, které činnosti lze považovat za vyhledání informací a dále, kdy je možné takové vyhledání považovat za mimořádně rozsáhlé.

Vyhledáním informací lze rozumět takovou činnost pracovníků povinného subjektu, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tzn. v utřídění informací za účelem jejich předání žadateli (viz. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 6 A 83/2001-39). Do vyhledání informací by již nebylo možné zařadit dobu nutnou na posouzení, zda vyhledané informace lze nebo nelze poskytnout a pod vyhledání informací nelze podřadit ani čas strávený přípravou rozhodnutí o odmítnutí (části) žádosti ani čas věnovaný anonymizaci údajů v poskytovaných kopiích dokumentů. Za vyhledání informace nelze považovat ani náklady na vznik informace samotné, ani náklady na zjištění, jestli povinný subjekt informací disponuje, jak uvádí důvodová zpráva k novele č. 61/2006 Sb. Identifikace konkrétních informací

vyhledáváním je, pokud žadatel neoznačil přesně dokumenty, v nichž jsou informace zaznamenány; naopak pokud žadatel uvede, že žádá o kopii konkrétních dokumentů, pak vyhledáváním informace není čas strávený zjišťováním, jestli takové dokumenty existují, a kde jsou dokumenty uloženy ve spisovně povinného subjektu, avšak jejich následné fyzické shromáždění by již vyhledáváním bylo. Pod vyhledávání nelze zařadit ani dobu vynaloženou na kopírování dokumentů (příp. na obdobné činnosti) ani dobu nutnou k odeslání informace žadateli, neboť pro takové náklady jsou určeny zvláštní sazby a tyto činnosti ani nemají povahu doby strávené s vyhledáním informace.

O mimořádně rozsáhlé vyhledání informací se bude jednat tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací povinným subjektem, tedy jestliže vyhledávání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou a povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. O zvýšenou aktivitu povinného subjektu se bude jednat tehdy, jestliže zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti nebo zaměstnanci, kteří se na vyřízení žádosti podílejí, budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledávání požadovaných informací a vyřizování žádosti.

Nadřízený orgán dále uvádí, že s ohledem na legislativní vývoj ustanovení § 17 InfZ, neumožňuje InfZ žádat zálohu na úhradu nákladů, neboť tato možnost byla zrušena novelou č. 61/2006 Sb. (Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. v této souvislosti uvádí: „*Cílem změn v tomto ustanovení je zajistit, aby se žadatel vždy dozvěděl výši požadované částky před vydáním informace a aby se přesně dozvěděl, jakým způsobem povinný subjekt k požadované částce došel, na jakých skutečnostech ji zakládá.*“) Je proto nezbytné, aby již při oznámení o požadované úhradě nákladů byla žadateli úhrada vyčíslena relativně přesně. Kalkulace úhrady musí vycházet ze zcela objektivních skutečností, resp. z jejího jednoznačného výpočtu a nikoliv z předběžného odhadu bez jakékoli vazby na požadované informace a čas, který povinný subjekt bude nucen vynaložit na jejich vyhledávání. Za nejpřesnější způsob určení úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací lze považovat násobek celkové skutečné doby vyhledávání a hodinové sazby stanovené v sazebníku úhrad. Je ovšem možné připustit i určení výše úhrady relativně přesným výpočtem, aniž by bylo nutné požadované informace vyhledat. Takový výpočet však musí být založen na objektivních kritériích. Příkladem může být požadavek na poskytnutí typově identických informací za delší časové období. V takovém případě by bylo možné akceptovat vyhledání informací pouze za určitou část požadované doby (např. stanovení vyhledání informací za jeden rok) a následně stanovení celkové výše požadované úhrady výpočtem pro celkovou dobu vyhledávání (násobkem částky připadající na vyhledání informace za jeden rok počtem požadovaných let). I v takovém případě by platilo, že výše úhrady je stanovena nikoli na základě odhadu, ale na základě relativně přesného a především objektivního výpočtu vycházejícího z části doby, kterou povinný subjekt musel vynaložit na vyhledání části požadovaných informací. Pokud by ale celkový náklad nakonec neodpovídal zaplacené úhradě, musel by povinný subjekt případný „*přeplatek*“ (mající v dané souvislosti povahu bezdůvodného obohacení na straně povinného subjektu) žadateli vrátit. Naopak

případný doplatek by povinný subjekt požadovat nemohl, protože ve vztahu k němu by neuplatnil úhradu včas.

Protože se jedná o úhradu za poskytnutí informace územním samosprávným celkem v samostatné působnosti, tak podle § 16a odst. 7 InfZ nadřízený orgán může rozhodnout pouze tak, že výši úhrady buď potvrdí, anebo povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě zjednal nápravu.

V dané věci povinný subjekt požaduje úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací ve výši 5150,-- Kč. K uvedené sumě dospěl povinný subjekt součinem předpokládané časové náročnosti vyhledání požadovaných informací (25,75 hodiny), a hodinového tarifu stanoveného ve výši 200 Kč/hod (stanovené platným sazebníkem úhrad).

Povinný subjekt přitom v oznámení o požadované úhradě nákladů ze dne 29. 3. 2013 detailně zdůvodnil a rozepsal, jak dospěl k určení časové náročnosti, i k určení výsledné částky. Nadřízený orgán neshledal v tomto odůvodnění zjevné nesprávnosti, ani pochybení a s tímto zdůvodněním je proto možné se ztotožnit. Vzhledem k zásadě ekonomičnosti a efektivnosti veřejné správy nadřízený orgán celé rozsáhlé (cca 3 strany A4) zdůvodnění nepřejímá do odůvodnění tohoto rozhodnutí a řeší jej tak pouze odkazem.

Je přitom třeba přihlídnout i k tomu, že žadatel požaduje rozsáhlý soubor informací, s tím, že jeho požadavek je komplikován i tím, že tyto informace požaduje za období cca posledních 11 let. Časová náročnost vyhledávání tak vyplývá i ze značného rozložení požadovaných dat v čase.

Ze zjištěných skutečností nadřízený orgán zjistil, že povinný subjekt v této projednávané věci žadatele řádně vyrozuměl v souladu s ust. § 17 odst. 3 InfZ o tom, že za poskytnutí informací bude požadovat úhradu, přičemž z oznámení je zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. V případě povinného subjektu by se jednalo bezpochyby o jeho zvýšenou aktivitu, neboť zaměstnanci povinného subjektu, kteří by se na vyřízení žádosti podíleli, by byli nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých úkolů v důsledku vyhledávání a zpracování požadovaných informací.

IV.

Závěrem nadřízený orgán uvádí, že InfZ umožňuje při rozhodování o stížnosti výši požadované úhrady snížit, avšak tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti, a proto v této projednávané věci nebylo možné případně využít ust. § 16a odst. 7 písm. b) InfZ.

Z výše uvedených důvodů nadřízený orgán rozhodl ve věci podané stížnosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Ing. Irena Ondráčková
ředitelka odboru

Rozdělovník:

- 1) Stejnopis rozhodnutí bude doručen dodáním do datové schránky stěžovatele (IDDS: ; stěžovateli;
- 2) Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí správního spisu a v rámci vráceného zapůjčeného spisu bude doručen povinnému subjektu: **městská část Praha 10, Úřad městské části Praha 10, Vršovická 68, 101 38 Praha 10 – k č. j. P10-038917/2013.**
- 3) Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím datové schránky povinnému subjektu: **městská část Praha 10, Úřad městské části Praha 10, Vršovická 68, 101 38 Praha 10 – k č. j. P10-038917/2013. (ID datové schránky MČ Praha 10: irnb7wg).**
- 4) Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uloženého u MHMP.